

vulkancic.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Назив оригинала:

Julie Sykes

UNICORN ACADEMY: ROSA AND CRYSTAL

Text Copyright © Julie Sykes & Linda Chapman, 2019

Illustration Copyright © Lucy Truman, 2019

This translation of Unicorn Academy: Rosa and Crystal
is published by arrangement with Nosy Crow® Limited.

Права за српско издање © 2024 Вулкан издаваштво

ISBN 978-86-10-05244-2

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

Роза и Крисџал

Џули
Сајкс

Илустровала
Луси
Труман

Превела Марјана Калинић

 Вулканчић

Београд, 2024.

„Добар си посао обавила, Розо. Кристал је најчистији једнорог којег сам данас видела. Те сребрне траке изгледају веома лепо у њеној плаво-љубичастој гриви и репу – баш су добар избор!“

„Хвала вам, госпођо Рузмаринић.“ Роза је поцрвенела, а срце јој је пуцало од поноса. Прошло је месец дана од њеног доласка на Академију једнорога, и она се све време бринула око тога да ће урадити нешто чиме ће узнемирити госпођу Рузмаринић, наставницу неге једнорога. Роза је волела да буде најбоља у свему, и иако је увек прва подизала руку да одговори на питања или

Џули Сајкс

да се пријави за рад на задацима, из неког разлога је госпођа Ружмаринић престала да је бира и уместо тога је стално питала друге. Роза није разумела због чега се то догађа.

„Браво“, шапнула је Кристал, док јој је топао дах голицао Розино лице.

„Хвала ти!“, Роза је помиловала једнорогов глатки бели врат, украшен шарама сјајноружичасте боје. Кристал је била изузетно лепа и Роза је била

Роза и Кристал

одушевљена када их је госпођа Копривић, главна наставница, спојила првог дана на академији. Кристал је увек била срећна када је могла да се придружи свему што је Роза желела да ради, те су одмах постале пријатељице.

Госпођа Рузмарињић је наставила да прегледа друге једнороге. На час је дошло пет девојчица из спаваонице Дијамант – којој је припадала и Роза – као и ученици из спаваоница Топаз и Рубин.

„Савршено си исплела Шаптачеву гриву, Аријана“, рекла је госпођа Рузмарињић девојци поред Розе. Озбиљна Аријана, која је увек била уредна и чија је одећа била беспрекорно чиста, изгледала је веома задовољно.

„Али, Матилда... ох, драга!“ Госпођа Рузмарињић је одмахнула главом док је прегледала Бисерку, Матилдиног једнорога. Плетенице на Бисеркиној гриви биле су различитих величина, неке су се већ расплеле, а шарене трачице у

Џули Сајкс

Бисеркином репу изгледале су као да су везане у последњем тренутку. „Шта се овде догодило?“, упитала је госпођа Рузмаринић, држећи Бисеркин реп.

Неколико ученика се закикотало. Роза се помало намргодила. Није могла да замисли ништа горе од тога да јој наставница укаже на грешке пред целим разредом. Сирота Матилда! Али Матилда није изгледала узнемирено.

„Жао ми је, госпођо Рузмаринић“, рекла је Матилда, вадећи мали блок из џепа. „Баш у тренутку када сам хтела да поправим Бисеркин реп, угледала сам црвендаћа како слеће на кутију с тракама. Покушавао је да извуче једну и изгледао је тако слатко да сам једноставно морала да га нацртам. Погледајте.“ Пружила јој је цртеж. Савршено је ухватила несташан израз маленог црвендаћа.

Госпођа Рузмаринић као да је мало омекшала. „То је одличан цртеж, али, Матилда, ти се

Роза и Кристал

налазиш овде на академији да би научила како да бринеш о свом једнорогу, а не да црташ црвендаће. Мораш се више трудити или нећеш завршити годину. Разумеш ли?“

„Да, госпођо.“ Матилда је померила прамен своје црвене косе са лица и уздахнула. „Понекад моји прсти осећају као да једноставно морају да цртају, али покушаћу да их зауставим.“

Госпођа Румаринић се насмешила и наставила даље.

„Хоћемо ли заједно да радимо нешто забавно када се овај час заврши?“, Роза је шапнула Кристал.

„Оох, да! Шта кажеш на то да идемо у забавни парк?“, предложила је Кристал подигнутих ушију.

„Или бисмо могле да идемо на Сафари стазу“, рекла је Роза убедљиво. „Стаза води око читавог имања на академији. Наводно, тамо се налазе младунци лисица, пећински пауци и, ако будемо имале среће, можда видимо и љубичастог јазавца.“

Џули Сајкс

„У реду, хајде то да урадимо“, рекла је Кристал.
„Можемо посетити забавни парк неки други пут.“

„Хајде да питамо и остале из наше спаваонице да пођу с нама“, предложила је Роза. Била је веома узбуђена због тога што ће стећи пријатеље на академији, јер су до сада остали из њене спаваонице били прилично повучени и тихи. Дечацци из спаваонице Топаз често су се могли видети како јуре околу заједно, док су девојчице из спаваонице Рубин обично биле у великој групи која се гласно смејала. Међутим, спаваоница Дијамант се разликовала. Све девојчице одатле биле су прилично различите и већину времена проводиле су осамљено.

Па, нећемо више иако, одлучила је Роза. Време је да се сви заједно забавимо!

Роза је сачекала да госпођа Рузмаринић заврши преглед једнорога и отпусти час. Затим је стала на преврнуту канту и пљеснула рукама.

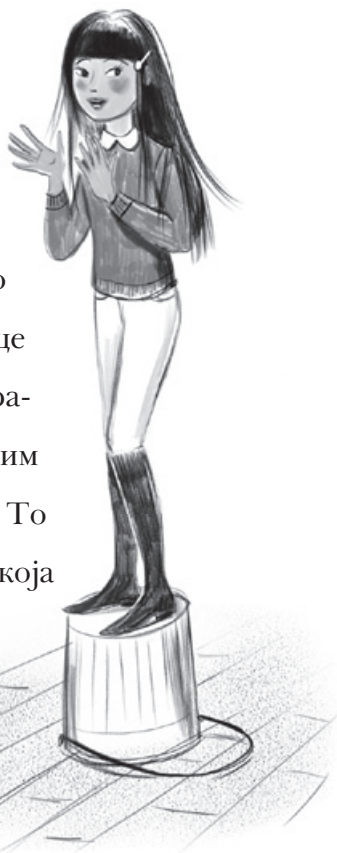
Роза и Кристал

„Слушајте, сви из спавао-
нице Дијамант! Кристал и ја
мислимо да би требало да зајед-
но одемо на Сафари стазу.“

Четири друге девојке из
спаваонице Дијамант збуњено
су погледале Розу. Иако јој је срце
убрзано куцало, исправила је ра-
мена и смело се насмешила својим
цимеркама. *Имај самопоуздања!* То
јој је увек говорила њена мама, која
је била способна за све. „Биће
забавно!“, изјавила је.

„Доћи ћемо, зар не,
Звездане?“, упитала је
Вајолет, забацивши своју тамну плетеницу пре-
ко рамена.

„Засигурно“, зарзао је Звездан, њен једнорог.
Шаптач је радосно гурнуо Аријану.

Џули Сајкс

„Шапгач и ја ћемо такође доћи“, додала је Аријана.

„И Бисерка и ја“, рекла је Матилда. Скинула је наочаре да их очисти, а оловка која је била иза њеног уха пала је на земљу. „Аха, ево где сам је ставила!“, рекла је скочивши да је подигне. „Погледајте! Мислила сам да сам је изгубила!“ Срећно је махала оловком.

Све девојчице су се насмешиле, осим Аријане, која је само заколутала очима. Била је веома добро организована, те није имала много стрпљења за расејану Матилду.

Роза је осетила велико олакшање због тога што се и другима допала њена идеја. Била је прилично узнемирена јер је иступила пред све њих. „Фреја?“, обратила се и њој, са све снажнијим самопоуздањем. „Шта је са тобом и Меденом? Доћи ћете, зар не?“

Роза и Кристал

Фреја се загледала у једна од колица на даљински која су се кретала око коњушница, натоварена бобичастим воћем за једнороге.

„Земља зове Фреју. Слушаш ли ме уопште?“

Фреја је поскочила када ју је Вајолет гурнула.

„Шта је било?“, упитала је, гледајући око себе.

„Спаваоница Дијамант ће јахати по Сафари стази. Желиш ли да идеш са нама?“, поновила је Роза.

„Не, хвала.“ Фреја је извадила малу бележницу из џепа и почела нешто да записује.

„Али мораш!“, Роза је била упорна, а и узбуђена због свог успеха код осталих девојака. „Сви идемо. Мораш да дођеш.“

„Хајде да идемо с њима – молим те, Фреја!“, молила је Медена, Фрејин једнорог.

„Жао ми је“, рекла је Фреја, једва подигавши поглед. „Превише сам заузета.“

Медена је изгледала веома разочарано.

Џули Сајкс

„Ми ћемо ићи са вама. Џестер и ја волимо излете. Где идемо?“, упитао је Мики, дечак несташног осмеха, загледавши се у Розу кроз свој дуги прамен црне косе који му је падао преко чела. Његов једнорог, елегантно створење са чупавом тамноплавом гривом и изузетно дугим репом, ентузијастично је климнуо главом.

„Хвала, Мики, али можда други пут. Овај излет је само за спаваоницу Дијамант. Сви одатле

Роза и Кристал

идемо“, рекла је Роза, упадљиво погледавши Фреју. Скочила је са канте. „Хајдемо, сви!“ Повела их је напоље, али је приметила да су Фреја и Медена, док су се сви поново окупљали у дворишту, ипак остале у коњушници.

„Фреја!“, викнула је у очајању.

„Она не долази“, рекао је Мики, весело се придруживши групи. „Шта кажеш на то да се Цестер и ја претварамо да смо Медена и Фреја?“ Мики се правио да отвара бележницу и махнито записује нешто у њу.

Сви су се насмејали на то, чак и Роза, коју је погодило то што Фреја није желела да им се придружи. Како ће девојке из спаваонице Дијамант икада постати најбоље пријатељице, као девојке из спаваонице Рубин, ако Фреја настави да одбија да им се придружује у авантурама.

„Жао ми је, Мики, али ово је излет спаваонице Дијамант дома, а ти си из спаваонице Топаз.

Џули Сајкс

Фреја и Медена могу да пођу са нама, а ти и Џестер можете доћи следећи пут“, рекла је.

„У реду онда“, казао је Мики. „Хајдемо, Џестере. Идемо да истражујемо вртове.“ Драматично је уздахнуо. „И то сасвим сами!“

Розу је помало гризла савест, али је заиста желела да ово буде искуство зближавања за спаваоницу Дијамант.

„Фреја...“, почела је Роза, погледавши молећиво плавокосу девојку која је сада изашла из коњушнице.

„Не“, рекла је Фреја док је пролазила, а плетенице су јој поскакивале по раменима. „Рекла сам ти – заузета сам. Престани да будеш тако шефовски настројена.“

Роза је осетила како црвени, али ју је смирило то што јој је Вајолет упутила пријатељски осмех.

„Фреја је заиста заузета“, отпочела је Вајолет. „Рекла ми је да су јој колица на даљински у

Роза и Кристал

коњушници дала идеју за нешто што жели да направи. Нешто што се креће! Знаш колико воли све што има везе са инжењерством.“

Роза се намрштила. Није марила ни за стотину покретних ствари које Фреја може да направи. Како самостално проведено време може да буде забавније од провођења времена са својим

Џули Сајкс

цимеркама и њиховим једнорозима? „Мораћемо да идемо без ње онда“, рекла је Роза прилично љутито. „Сафари стаза почиње у воћњаку близу реке. Тамо би требало да се гнезде крстокљуни. Сви станите у ред иза мене и Кристал, и не заборавите да будете тихи!“

Роза и Кристал су повеле окупљену дружину кроз јаблане све до потока на дну воћњака. Био је то један од многих шарених потока који су прекривали Острво једнорога, носећи магичне воде које су храниле земљу. Разнобојна вода је долазила из центра земље, баш у близини Академије једнорога. Текла је кроз светлећу фонтану и кроз Светлуцаво језеро, након чега је започињала своје путовање око острва. Роза је готово морала да се уштине када је кренула ка воћњаку. Било је тешко поверовати да је заиста овде, на Академији једнорога, и да се обучава за чувара Острва једнорога.

Роза и Кристал

„Надам се да ћемо видети крстокљуна“, Роза је рекла Кристал.

„Требало би, ако будемо тихи“, одговорила је Кристал.

Роза је волела дивље животиње и одувек је сањала о обуци за чувара острва. Био је то сан који је постао стварност када је добила писмо којим је позвана у Академију једнорога. Већина ученика је проводила годину дана на академији, након чега су положили матуру. Неки су остајали дуже ако је њиховим једнорозима требало више времена да открију своју магичну моћ, или ако ученици нису успели да се повежу са својим једнорогом. Роза је провукла прсте кроз сјајну и свилену гриву свог једнорога. Повезивање је био највиши облик пријатељства. Роза ће знати кад се то буде догодило јер ће тада један прамен њене равне црне косе постати сјајнољубичаст – исте

Џули Сајкс

боје као грива њеног једнорога. Роза није могла да дочека да се то догоди!

„Крстокљуни, њих двоје, и њихов мали птић – ено тамо“, зашиштао је глас, изненадивши Розу и тргнувши је из њених мисли.

На средини потока, два крстокљуна бринула су се о птићу док је пливао из трске и прскао водом. Роза је задржала дах. Птић са огромним и гримизним кљуном стално је бежао од својих родитеља да би нешто истраживао. Затим би га родитељи појурили, пијукнули узбуђено и вратили га назад. Чим су крстокљуни угледали девојчице како се приближавају, побегли су, гурајући свог птића у трску и нестајући из вида.

Роза се насмешила том призору, а затим се окренула да види ко јој је то рекао. „Мики!“, узвикнула је, угледавши тамнокосог дечака. „Шта радиш овде? Ово је јахање спаваонице Дијамант“, додала је оптужујућим тоном.

